

PPP



Public – Private Partnership

Allah yardımcın olsun Hoca, hepimizin yardımcısı olsun...
Bu sözlerim yemeniye, kaskete...
Ama olur ya ki beklentim bu yönde...
O pezevenge...
Özelleştirme(!)

“Söz konusu vatansa gerisi teferruattır” der büyük önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk...
Bu anlamda...
Ne psikoloğum ne sosyolog hele ekonomist hiç değilim...
Hata...
Ticari bir geri zekâlıyım diyebilirim...
Pazarlama yeteneğim hiç yok, utanıyorum, isteyemiyorum ki satayım...
BUNA RAGMEN BENİ DINLE...
Oku yazacaklarımı, çok ÖNEMLİ...
Üç Y’yi anlatmama gerek yok sizlere, “hepiniz” anladınız, bildiniz gerçekleri...
AMA...
Üç P’yi anlatmak boynumun borcu, bir Atatürk milliyetçisinin vazifesi!

Maalesef...
Uzun uzadıya anlatamayacağım...
Yaşanmışlıklar vardır, gençlik hataları demeyelim, gençliğin maceraperestliği...
Yeni geldim bir kahve, ilaçlarımı yanıma almalıyım ne zaman dönerim bilmem...
Yaşanmışlıktır...
Geçmişte kalır. Zaman aşımına uğradığı için yazabilirim, etmemişimdir kahtelik ne doğduğum ne
doyduğum topraklara.

Ancak...
Bana özel bir durum mudur bilemem dün, dün iken...
Bugün, bugün...
Gelecek ise meçhul bir sis perdesi ardında...
Arkadaş...
Ben üç boyutlu yaşıyorum zamanı, dün bugünü buluyor...
Bugün yarınları etkilemekle kalmıyor, belirliyor!



Her neyse...
Benim sorunum, nefret ederim kısaltmalardan...
Ancak PPP...
Özelleştirme değildir...
Devlet kardeşim devlet...
Ne bir kabiledir ne futbol takımı...
Hele hele şirket hiç değildir ona göre!

P u b l i c – p r i v a t e p a r t n e r s h i p

Bademlerin dilinden ne düşmüyor?
Yap, işlet ve devir et modeli(!)

Halbuki Build, Operate, Transfer (Yap, işlet ve devir et) modeli...
Public-private partnership’in sadece bir şekli!

Benim bildiğim bir projeyi bu şekilde finanse etmenin on çeşit imkânından sadece biri...
Ve pekte tutarlı değil, her türlü projeye uygun değildir, uygulamamalıdır...
Neden mi?



Nedenlerini sonra öğreneceksiniz...

Konuya geçmeden önce devlet ve özel teşebbüsün temel düşünce yapısına, dürtülere ve görev anlayışına bakmalıyız.

İlke...

Kamu yararına faaliyet gösteren teşebbüsler, yine kamu adına...

Özel teşebbüsün vicdanına bırakılmaz!

NOKTA

Kahvem bitmiş, gidip bir koşu alıp – geleyim. Sanki kalp kalbe karşı...

Bakın Sayın Doğru neler yazmış. LÜTFEN OKUYALIM. Sözüm söz, bu makaleyi MUTLAKA bitireceğim, iki elim kanda olsa bile. Sayın Doğru’yu okuduktan sonra benim sizlere anlatacaklarımı pekiştirin ve UYANIN arkadaşlar, uyanın!

Ekonominin “büyük ustası” sadece çalmasını, adam kayırmasını biliyor...

SOMUT VERİLER ışığında ANLAYIN!

Hesap günü yaklaştı!

18 Haziran 2018

Islak sabun gibi kayıyor konular. Keskin bir uyanıklıkla izlenmezse başı da yitip gidecek, sonu da hiçbir zaman bağlanamayacak.

Kaçış yok.

Erdoğan seçim meydanında; “Bir dahaki bayramda köprülerden geçişi ücretsiz yapacağız” sözü verdi.

Pişmanlık dilekçesi!

Son pişmanlık olabilir!

Erdoğan, bir dahaki bayrama iktidar koltuğunda giremeyebilir. Bir dahaki bayramda “hesaba-kitaba çekiliyor” olabilir.

Niçin pahalı köprü?
Niçin pahalı otoyol?
Niçin pahalı hastane?
Niçin pahalı tüp geçit?
Kim kaptı, yedi?
Kim göz yumdu?
Ne karşılığında?

* * *

Ayfer Yılmaz, Hazine Kamu Finansmanı Genel Müdürlüğü, Hazine ve Dış Ticaret Müsteşar Yardımcılığı, Hazine Müsteşarlığı, Dünya Kalkınma Bankası, Asya Kalkınma Bankası, Avrupa İmar ve Kalkınma Bankası, İslam Kalkınma Bankası Türkiye Başkanlığı görevlerini yaptı. Siyasete girdi. Milletvekili seçildi. İki dönem de Devlet Bakanlığı yaptı.

Bilgileri toplamış.

Hesap çıkarmış.

“Erdoğan döneminde ‘Hazine Garantileri’ ile yapılan havalimanı, köprü, şehir hastaneleri, otoyollar, tüp geçitleri devlet 30-35 milyar dolara mal edebilirdi” diyor.

60 milyar dolar yatırım.

70 milyar dolar taahhüt.

Toplam: 130 milyar dolar.

Oysa bu projeler 30-35 milyar dolara yapılabilirdi. 100 milyar dolarlık kara delik! Tamamını halk önümüzdeki 20-25 yıl içinde ödeyecek. Sandık iktidar değişikliğine gebe; bu büyük kapkara deliğin mutlaka bir hesap soranı olacaktır. Çünkü Türkiye, yıllar önce kendi halkının vergilerinden toplanmış parayla “milli proje yapmayı başarmış” bir ülkedir.

* * *

35 yıl önceydi.

Gövde ve dolgu hacmi bakımından Türkiye'nin en büyük ve dünyanın da sayılı barajlarından biri olacaktı. 4 milyar dolar gibi bir paraya ihtiyaç vardı. İngiliz, Fransız, Alman, ABD tüm Batı, onların bankaları ve Dünya Bankası, Türkiye'ye karşı söz birliği ettiler. Bu barajı yaparsanız Fırat'ın sularının Irak ve Suriye'ye akışını kesebilirsiniz, biz size bu proje için borç vermeyiz dediler. Türkiye'yi o yıllarda yönetenler, Atatürk Barajı'nı “kendi imkanlarıyla yüzde 100 yerli ve milli olarak yapma” kararı aldı. Halktan toplanan vergiler ile Türk şirketi Ata İnşaat, projeyi (Urfa Tüneli dahil) yaptı bitirdi. Bu proje bugüne kadar ülke ekonomisine maliyetinin 5 katı katkı sağladı. 20 yılda 15 milyar dolar değerinde elektrik enerjisi üretti. Sulamadaki yıllık getirisi 2.5 milyar doları geçti.

* * *

Merak etmişsinizdir;

Demirel'in projesiydi.

Evren döneminde yapıldı.

Özal döneminde açıldı.

<https://www.sozcu.com.tr/2018/yazarlar/necati-dogru/hesap-gunu-yaklasti-2471353/>

Herkes tarafından daha iyi algılanabilmesi için bir benzetme yapmak durumundayım...

Devlet babaysa...

Bu durumda özel teşebbüs ya üvey anne veya üvey kardeş konumundadır...

Tabi ki anneden anneye, babadan babaya fark vardır ama genel olarak baba düzenleyici, belirleyici ve denetleyici konumdayken üvey anne veya kardeş...

Hep bana Rabbena düşüncesinde, gayretlerinde...

Eğilimindedir. Bencildir, bencil. Görevi itibarıyla özel teşebbüs...

Gözü doymaz, dipsiz bir kuyu benzeridir. Karanlık, ucu bucağı belli olmayan bir delik...

Para...

Ne kadar çok kazanç o kadar iyi, kâr, neye mâl olursa olsun kâr etmek, kazanmak...

Dinsiz, imansız bir hırs, vicdansız...

Mesuliyet, sorumluluk babaya...

Onlar babanın arkasında, güvende, himayesinde fingirder durur, göz kırpar, bacak acar başkasına...

Devletin ikide kardeşi vardır, amca, özbeöz karındaş, yoldaş...

Ana bir, baba bir kardeş!

Birinin ismi Sayıştay'dır...

Diğeri ise devlet planlama...

Yeri gelir babayı hizaya sokar, yol gösterir. Sevmez üvey ana, kardeş Sayıştay ismindeki amcaı...

Değil mi ki görür amca evlada yapılanları, anlatır babaya, uyarır...

Ah o kahpe ana...

Bir gerdan kıvrır, bir kalçaları vardır, rüşveti boldur babayı baştan çıkarır(!)

Neyse biz dönelim konumuza...

Bir başka ilke...

Yapılan, yapılacak olan sözleşme...

Konunun bamteli, ana meselesi bu modellerden hangisini uygun görürsen gör. İlla sözleşme devlet tarafından; EN SON tahliline kadar düşünülmüş ve hesaplanmış olmalı...

Tabii ki kamu menfaati AMA özel teşebbüste senin kara gözün kara kaşın için parmağını oynatmaz...

O halde...

Onunda menfaatleri, kazancı, yararları gözetilecek...

Anlayacağın, YOK win – win meselesi değil. Türkçesi...

Al gülüm ver gülüm ilkesi!

BAKIN YUKARIDA YAZDIKLARIM ÇOK ÖNEMLİ

Neden mi?

Oku, makale bitsin anlayacaksın.



Yine istisnalar kaideyi bozmaz kardeşim, dürüst, namuslu nice insan tanırım...

İşinde, gücünde...

Hırsı kontrol altında. AMA öbür türlüünü de bilirim...

Kurtları, sırtlanları, tilkileri, kalleşleri(!)

Paradan, kârdan başkaca yoktur emmeleri!

Uzun uzadıya modelleri anlatacak değilim...

Yemeniye, Kaskete ve pezevenge birer ip ucu, devletin

malı deniz, yemeyen domuz zihniyetinde bir sürü iti,

köpeği var, onlar anlatsın cici beylere ve hanımlara.

Bilindiği üzere; yap – işlet, devret modeli...

Bu model yine kendi içinde beşe ayrılır:

Rehabilitate Operate Transfer (ROT)

Build Lease Operate Transfer (BLOT)

Build Operate Transfer (BOT)

Build Own Operate Transfer (BOOT)

Build Own Operate (BOO)

Bu model özellikle ki DİKKAT uluslararası finansman modeli olarak bilinir...

Baba araziye uymuştur...

“Söz sahibi değildir” eli ekmek tutmaz erkek misali, kontrolü elinden çıkarmıştır, DENETİMİ*...

Üvey ana (kardeş) duruma hakimdir!

Altyapı finansmanı buna güzel bir örnektir. ALTYAPI, bunlarda her şey kardeşim, her şey;
Yap – İşlet – Devret!



30 sene gibi uzun vadeli bir modeldir. Bu yüzden ki dedim ya baba "devre dışı" her finansmana uygun değildir, olamaz.

Risk...

Bu konuda özel teşebbüsün omuzlarında olmakla birlikte bir noktadan sonra sırtını devlete dayamakta. Yani risk yönetimi önemli, iki taraf içinde önemli. Çok önemli. Bakınız Aa Ka Peee Tarafından yapılan köprülere, kimse geçmiyor pahalı diye, devlet ödüyor, BİZ ödüyoruz... Vergi mükellefleri ödüyor bedelini. Anlaşmalar, sözleşmeler devletin aleyhine!!!

Böyle durumları düşünmeleri, hesaba katmaları gerekmez miydi?

Amcalar nerede?

Devlet planlama, Sayıştay...

"Herkes" bir yaratığın ağzından çıkacak lafa mahkumsa...

Olur böyle vakalar Türk polisi yakalar(!)

Eninde, sonunda!!!

"Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerinde yabancı şirketlerle yapılmış olan çeşitli imtiyaz sözleşmeleri bu model ile büyük benzerlik göstermektedir. İstanbul'da Tramvay, Tünel İşletmeleri, Elektrik, Gaz İdaresi, Haydarpaşa Liman İşletmesi ve İzmir'de Liman İşletmesi, Göztepe Tramvay İşletmesi yabancı şirketlere verilen imtiyazlardır.

Nitekim günümüzde uygulama alanı bulan bu yeni model arayışlarına da, 19. Yüzyıl ile 20. Yüzyıl başlarında Osmanlı İmparatorluğunda ve Fransa, İngiltere, Almanya gibi ülkelerde başvurulmuş olan kamu imtiyazlarının devredilmesi yöntemi ışık tutmuştur."

Kaynakça: <https://tr.wikipedia.org/wiki/Yap-işlet-devret>

Daha ayrıntılı bilgi için:

<https://www.google.de/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=8&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwipmdGMvd3bAhVO2qQKHe7LDRwQFghiMAc&url=http%3A%2F%2Ffacikarsiv.ankara.edu.tr%2Fbrowse%2F29991%2F312023.pdf&usg=AOvVaw1Fr9LgmE9fIVYUODBqoyVh>

http://www.asosjournal.com/Makaleler/1269522320_640%20Elif%20Acar.pdf

<http://archive.is/V8av1>

Satın alma modeli, bu modeli tanıtmamın nedeni bademlerin sözde “büyümesi”. Aslında benim gibi...
Benim “bilgi” edinme şeklim diyebilirim...
Bir ayağı yasalar içerisinde dururken diğeri...

“Daha yasal ama aslında TAM sınırdan oluyorsun” yani yargıcın anlayışına, algılamasına...
takdir hakkına bağlı bir mesele”

Dikkat anahtar kelime(leri) tırnak içine alarak yazacağım isteyen daha ayrıntılı bilgi için kendisi araştırabilir. Gayrimenkul (taşınmaz) modelidir...
Bilindiği üzere ülkemizde özellikle bu zihniyet iktidara geldiğinden beri bir beton furçası hâkim, daha yapılar proje safhasındayken satılırlar veya işte ne bileyim değişik kredilendirme şekilleriyle VE bankalar iş birliği ile satın alanın satın alma gücü dikkate alınmaksızın pazarlanırlar...
Bu yöntem “ağ pazarlama” şeklindedir, örgütlüdür, organize!

Bu herifler, bu ahlaksız, dinsiz imansız zihniyet nasıl villa, cip veya uçak sahibi oldu sanıyorsunuz?
KOMİSYON ALARAK!

Sermaye piyasasının kimi kolları ne AK ne KARA tam arada, gri...

Yasa ve yasadışıılık arasında!

Konuyla ilgilenenlere okumalarını tavsiye edeceğim bir doküman, Almanca:

https://www.google.de/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=3∓ved=0ahUKewjY_pasiN_bAhVJDYwKHf61DC8QFgg0MAI&url=https%3A%2F%2Fwww.bafin.de%2FSharedDocs%2FDownloads%2FDE%2FBroschuere%2Fdl_b_grauer_kapitalmarkt.pdf%3F_blob%3DpublicationFile%26v%3D3&usg=AOvVaw3ZXj87LGPXPOO-sX-burVX

Kamu malı üzerine, devlet teşvikleri ve garantisiyle yapılan beton yığınları(!)

Dikkatinize

Kimi yazdıklarım “biraz yanlış veya bilinçli olarak “azıcık” değiştirilmiştir. Çok karmaşık bir konudur!
Anlamanız için bu şekilde yazmak ZORUNDAYIM. Konunun ÖZÜNE sadık kalarak yazıyorum,
BİLGİLERİNİZE!

Bu modelde özel teşebbüs, kendi toprakları üzerinde yaptığı, işlettiği mülkü, eğer kamu hizmetine yönelikse devlete devir etmek zorundadır. Bu modelin ömrü 20 veya 30 sene ile sınırlı olmakla birlikte & risk yönetiminin & çoğu öğelerini içerir. Anlayacağınız, risk...
Zamana yayılarak babanın omuzlarına yüklenir.

Kendim Türkçeye tercüme ettiğim için gerçek terimler farklı olabilir...

Bulamadım Türkçe karşılığını...

Mülk sahibi modeli, kiralama - işletme (Leasing) modeli, kiralama modelinin kendisi, imtiyaz modeli, anonim şirket modeli, işletme modelinin kendisi, işletme ve devir modeli(!)

Ben size Fransa’dan bir örnek vererek sözlerime devam etmek istiyorum. Neden Fransa?

Çünkü...

Public-private partnership modelinden yola çıkılarak...

Son zamanlarda bu şekilde hayata geçirilen “en büyük” projelerden biri de ondan...

Öyle umuyorum ki bu örnekten gereken dersleri çıkaracaksınız.

Nicolas Sarkozy yeni göreve başlamıştı...

Allah kimseyi sonradan görme eylemesin, açgözlü, özentili...

Kimse ağaçkavunundan çıkmadığı gibi her insanın, her toplumun her devletin bir gelenekleri vardır, adetleri, yerleşiktir, kana işlemiştir. GÖRGÜ, seni sen, beni ben eder. Bu konuda biraz bizim milli ve yerli pezevenge benzetirim kendisini, göreve başlar başlamaz inat etti, kafaya koydu Fransa'nın, Pentagon benzeri bir milli savunma bakanlığı yerleşkesi olmalıymış.

İyi ya, bildiğim kadar O güne kadar milli savunma bakanlığı çalışanları 12 ayrı yerde görev yapıyormuş. Aşıkların kenti Paris'e dağılmışlar anlayacağınız. Aslında mantıklı bir düşünce, kendim bilirim değişik mekanlara dağılmanın ne demek olduğunu, zorluklarını. Bu açıdan hâkli ve bir yerde doğru bir karar. AMA...

Her zamanki gibi bir sorun var...

PARA...

Bu gibi devasa ve her şeyden önemlisi güvenlik açısından hassas bir yapının finansmanı...

Burada bir parantez açalım ve bir Türk özdeyişini birlikte anımsayalım:

Ayrılanı yok içmeye, tahterevalliyile gider sıçmaya(!)

Burasına dikkat edin lütfen, buraya dikkat...

Hala kimi savunma bakanlığı konukları Hôtel de Brienne'de ağırlanır...

ESKİ SAVUNMA BAKANLIĞINDA...

Hexagone Balard süs olsun diye yapıldı ya(!)

Çift masraf kardeşim, çift kalem masraf!

Neden mi?

Prestij nedir bilir misin?

GÖSTERİŞ!

Dur daha konuya giriş yapmadım, esas önemlisi bundan sonra...

Public-private partnership

Kiralama yöntemi ile yapılan binanın işletmesi özel teşebbüsün elinde...

Şimdi sıkı durun...

Savunma bakanlığının herhangi bir odasında bir priz daha lazım oldu...

Fiyatı 5000 €, doğru okudunuz beş bin Euro...

Priz ya priz, bildiğin priz. Yok...

Som altından falan değil, plastikten...

Veya...

Ofis değil mi, millet bilgisayarlar ile çalışıyor. Bir odaya ek bir tarayıcı ve yazıcı lazım oldu...

DIKKAT...

Satın alma falan değil, SADECE getirip kurması, çalışır hale getirilmesi...

16000 Euro, on altı bin. En deneyimsiz insan bile en fazla iki, üç saate bu iki makineyi çalışır hale getirir. Bir profesyonel için en fazla yarım saat. Yarım saat iş için 16000 Euro, vallahi iyi para!

Ve buna benzer daha neler, neler...

Devlet hazinesinin soyulması değil midir bu?

Kira bedeli yılda bilmem kaç yüz milyon Euro, artı işletme, bakım bedeli...

Lütfen, rica ediyorum sizlerden, bir an için oturup düşünün. Orası Fransa değil mi?

Dünyanın belli başlı devletlerinden biri, işleyen kurum ve kuruluşları. Devlet başının denetim altında olması. 600 milyon Euro'ya mâl edilen bir bina, bilmem kaç sene kira garantili...

Ve soyguna bakar mısınız, utanmazlığa!?

Şimdi birde Tayyipistanı düşünün(!)

YAPILAN SÖZLEŞMENİN ÖNEMİ!!!

Devlet neydi?

Baba benzeri!

Denetimle, disiplinle, terbiye ile, evlatlar arası, aile içinde hakkaniyet ve adaletten sorumlu...

Kural koyan, ekme getiren ve benzeri görevlerle yükümlü...

Mali disiplin bunun neresinde?

Bakın, PPP modeli ile finanse edilen bu tür yerlerde devletin kârı SADECE YÜZDE ON CIVARINDA!

Var örnekleri, mantıklı olan, iki taraf içinde faydalı olan şekilleri...

Mesela ülkenin az gelişmiş yerlerine yatırım teşvikleri ile birlikte PPP yönteminin O DURUMA ÖZEL şekli, kurdur fabrikaları. Özel teşebbüsün doğasında yatar maliyeti düşük tutmak, mümkün olan en düşük şekilde bir yeri işletirken kâr yapmak. Sen devletsin değil mi?

Görevin kamu yararını gözetmek, insani kollamak, vatandaşını. Denetim görevini yerine getir, özel teşebbüs işini yaparken nasıl ve hangi şartlar altında yaptığını denetle, gerekirse müdahale et!

Yol yaptır AMA ADAM GIBI, en az 20 – 30 sene kullanabilecek şekilde, anlatmışımdır Alman yollarını, vallahi billahi yolun kalınlığı ortalama yârim metre ve fazlası. Bizde...

Beş, on santimlik bir asfalt, biraz mıcır bitti!

Yaptır fabrikaları...

Fındık mesela, dünyada ilkler arasındayız değil mi?

Çay, çay ulan çay...

Kur kooperatifleri. Bak İsrail'e, KIBUTZ'lara...

Bak Rusya'ya...

Tarım, hayvancılık...

Toplumu örgütle, partini, yandaş – yoldaşını değil, toplumu. Teşvik et sendikaları, toplu sözleşmeleri...

Teşvik et insanların YOK sosyalleşmesini değil, sanal sanal, gerçek dışı...

Cemiyetleri, kulüpleri...

Cemaatleri değil ulan, ne geliyorsa zaten başa, şeyh, hacı – hocadan...

Din sohbetleri, elbette AMA BILENLE, ehliyle...

Ehliyetli!

Kafayı yiyeceğim ya, delireceğim...

Üniversiteleri...

Teşvik et, gerekirse el – ayak öp, getir bilim insanlarını ülkeye, eğitsinler evlatları...

BİLİM...

Kardeşim bilim, çil çil para demek ya. Bir buluş bırak insanlara faydalı olmasını bir tarafa...

SANA...

VATANA milyar dolar getiri...

Yap, işlet devir et...

Babanda ananı işletti VE MUHTEMELDIR KI DEVİR ETTİ...

YOKSA bu sayıda piç çıkmazdı, doğmazdı, gelmezdi dünyaya...

Milletin, vatanın başına bela!

PPP...

Aynı zamanda bilişimde de bir kısaltma, bir protokol...

Usul...

Bir “anlaşma, iletişim şekli”

“doğrudan” ikili iletişim ile ilgili!

Bu kadar uzatmayacaktım, ayrıntıya girmeyecektim...

Ne moralim ne sağlığım buna müsait...

Yapamıyorum, olmuyor...

Bakıyorum evlada, dünkü Bxxx ile bugünkü bir mi?

Her gördüğümde, konuştuğumda memnuniyet ile görüyorum ki biraz daha olgunlaşmış...
Bu yaşta bile eşeklik yapmıyor mu, yanlış?
YAPIYOR, HAKKI! Böyle böyle öğreniyor insan. Kınamıyorum...
Elimden geldiğince yardımcı olmaya çalışıyorum...
İstediğim kıvama gelmek üzere...
Ayıramıyorum ki, ayıramıyorum genci. Ha AK gençlik, ha MHP'li veya Atatürk gençliği...
Türk'ü, Kürt'ü, Ermeni'si ne fark eder ki?
Gençtir, genç. Ham, daha olgunlaşacak, düşünceleri, görüşleri değişecek...
Hayat eğitecek, maalesef eğip, bükecek...
Genç...
Kıvama girecek!

İnşallah doğruları anlamaya başlayacak, o güne kadar görmediklerini, görmeye başlayacak...
Anlamadıklarını anlayacak!!!

Sadece sizler için çocuklar bu gayretler, sadece sizler için...

Bakma küfür, kafire...

Sözlerim...

Benim gibi yıllanmış eşeklere, O küfürler onlara çünkü bizler bir yaştan sonra dün neydiyse bugünde oyuz. Statik, ama sizler dinamiksiniz, dinamik, değişken. Dün akşam belki biliyorsunuzdur, yurtdışı oy verme işlemi tamamlandı (Gümrüklerde devam ediyor), Alman haberlerinde yer aldı. Bir adam demek istemiyorum bir insan benzeri yaratık...

Kafası kabak...

İçi de dımdızlak...

Öyle olmalı, kafasının içi dımdızlak olmalı. Kolunda bir hatun, başı açık. Allah belanı versin yalanım varsa; diyor ki:

“Cumhuriyet tarihinde Erdoğan gibi bu vatana, millete faydalı insan gelmedi, yaptıkları ...”

ALLAH BELANI VERSİN!

Cahil, bağınaz köpek!!!

Bu yüzden...

Sağlığım, hayat şartlarım buna müsait olmasa bile devam etmeliyim...

Bir genç, bir gençtir...

Bir yürek, bir yürek...

Yok ki cüzdana hitap edeyim, zaten böylelerinden gelmez hayır, kimseye gelmez...

Ya akla ya kalbe veya vicdana...

Konumuz sanayi, konumuz gelişme, konumuz TÜRKİYE...

Hep birlikte, ayırım yapmadan, genç – ihtiyar, kadın, erkek, Kürt, Türk YOK...

BİZ VARIZ, BİZ...

Biz VE yalancılar, vatan ve millet hainleri. Eğitim çocuklar, bilgi sizleri koruyacak...

Sormasını, sorgulamasını öğretecek.

İstanbul Sanayi Odası'nın 60. Yılında Türk Sanayii

http://www.iso.org.tr/sites/1/upload/files/iso_60_Yil_Sanayi_Tarihi-5440.pdf

Sanayinin Sonsuz Işığında

http://www.iso.org.tr/sites/1/upload/files/sanayinin_sonsuz_isiginda-8736.pdf

Üretenlerin Öyküsü

http://www.iso.org.tr/sites/1/upload/files/uretenlerin_oykusu-8737.pdf

Reklam falan yapmak niyetinde değilim...

Ama varlar...

Evet, varlar vatanperver iş adamları. Vatan ve millet diyebilenler. Bakınız yukarıda yayınladığım kitaplardadır kimisinin isimleri. Cumhuriyet ile birlikte büyüdüler...

Türkiye İs bankası...

Adı üzerinde, Atatürk tarafından kuruldu. Özel teşebbüse teşvik olsun, destek olsun diye kuruldu...

Bu banka ve daha neler neler.

Dediğim gibi kamu bütçesi, harcamaları ve iktisatı açısından bu modeller yüzde on, en fazla yüzde on beş gibi bir tasarruf getirmektedir. Zaten en büyük sorun kamu harcamalarında maliyet hesaplarıdır, söyle ki diyelim ki bir belediye binası inşa edilecek. Sen, ben olsak işte arsa, inşaat maliyeti (kaba inşaat ve ince işler olmak üzere su, elektrik ve benzeri, hadi yalıtımı dahi içine katmış olalım), bilemedin mobilya ile döşenmesini kadar hesaplarız. Kamu muhasebesi ÖYLE DEĞİL...

PSC (Public Sector Comperator) "onlar" hesap kitap yaptıklarında diyelim ki bu binanın ömrü 50 sene olsun, 50 senenin getirisi – götürüsü örneğin bakım masrafları da hesaba katarlar.

Bu açıdan bakıldığında DIKKAT...

Kamu ihalelerinde "rakamlarla oynama" yandaş, yoldaş kayırma oldukça basite indirgenmiş olur. Bu gibi finansman yöntemlerinin devlet açısından dürtüsü zaten genelde borç batağında boğuşan devlet ve / veya kamu, belediye bütçesine yeni borçlar eklememektir.

Kim ne derse desin, hangi fikri, mantığı öne sürerse sürsün, ayağımı yorganıma göre uzatırım...

Üzerime **zimmetlenmiş** görev ve sorumluluğümün bilincinde hareket eder, DENETLERİM...

YÖNETİCİ...

Sorumluluklarının her an her saniye bilincinde olmalı ve insani şartlar içerisinde önce kendi sonra kamuoyu vicdanına karşı mesul olmalıdır. Peygamber efendimize atıf edilen bir özlü cümle ile bitirmek isterim sözlerimi.

"Yöneticileri fakir olan milletler zengin, yöneticileri zengin olan milletler fakir olur"